

en enkelt Mand's Konto, men nu ses det, at han selv har ønsket, at de skulde knyttes til Landhusholdningssekskabet. Dette er saaledes at forstaa — jeg tror ikke, at det staar ganske klart i Anmærkningerne — at vedkommende Mand vedbliver at tage Del i og væsentligst at have Ledelsen af disse Forjøg, men at der kommer flere til at hjælpe ham, og det er jo en hensigtsmæssig Indretning. Danst Føøkontrol er bleven holdt oppe ved en enkelt Mand's videnskabelige Interesse og ved store Anstrengelser og Tilskud fra privat Side. Det er gaaet her ligesaa med forskellige andre Kontrolinstitutioner hertilands, f. Ex. som det gik med den kemiske Kontrolinstitution, som jo blev modtagen med en vis Mistænkthedsføø, særlig af Handlende og deslige, fordi man ikke holder af at komme under Kontrol. Jeg tror, at Opfattelsen med Hensyn til Føøkontrollen nu er trængt ind i et mere sundt Spor, idet de Handlende, som ere reelle, indse, at en saadan Institution istedetfor at være en Gene er en Støtte for dem, idet den er istand til at sige Folk, hvad Værdien due til, og kan der opdages Bedragerier derigjennem, saa er det saa meget desbedre. Med Hensyn til Bevillingens Postering vil jeg tillade mig den Bemærkning, at disse Penge aldeles ikke bevilges til Landhusholdningssekskabet. Dette Sekskab er ganske vist istand til at optage dem paa sit Budget, men det kan kun optage dem som en ren Versurpost. Det kan tage dem til Indtægt og føø dem til Udgift, men det kan kun udbetale dem til disse bestemte Diemed, og Pengene kunne altsaa ikke subfidært gaa ind i dets egen Kasse som nogle Sekskabet tilhørende Midler. Jeg siger derfor, at Forholdet er altsaa dette, at medens Ministeren modtager Bevillingen, finder han, at han ikke selv kan administrere disse Forhold, hvilket jeg finder naturligt, og saa anmoder han Landhusholdningssekskabet om at administrere dem, hvilket jeg ogsaa finder i og for sig heldigt. Jeg har derfor kun villet fremhæve dette, fordi det maaske ikke stod klart for Alle, hvorledes Forholdet i Virkeligheden er.

Jeg har endnu kun tilbage at gjøre et Par smaa Henstillinger til den høøtærede Krigs- og Marineminister. Der findes under Veie af Lokaler, Erstatninger og deslige opført en Sum, om hvilken det hedder, at paa Grund af, at Øøvelserne nu skulle afholdes efter Høøsten, antages Erstatningerne at ville blive mindre, men paa den anden Side ville Kantonnementsøøvelserne foranledige, at langt større Arealer betrædes af Øøvelsesstyrken. Saaledes som Forholdene nu ere ordnede med Kantonnements- og

større Øøvelser, er Forholdet i det Hele taget overfor Befolkningen, hvis Marker og Eiendomme der betrædes, høøst uheldigt. Jeg tror, at den æøredede Krigsminister burde træffe nogen anden Foranstaltning i saa Henseende. Militæretaten lever paa den Side, at slige Øøvelser kunne afholdes uden Skade. Medens man i Veiren ved Hald sørger for, at der er nedsat en Erstatningskommission, der følger Tropperne, og som senere paakjender Erstatningsspøørgsmaal, leve de Militære ved de lokale Øøvelser paa den Fiktion, at der ingen Skade sker ved Øøvelserne. Forholdet er nu det, at Godseiere, Giere, som lide Skade ved disse Øøvelser, maa selv gaa ind til Retten for at faae udmeldt Mand af Retten, maa godtgjøre at have lidt Skade og ad denne høøst besværlige Veie søøge Erstatning ikke engang hos Krigsministeren eller Brigaden eller Divisionen, men de risikere at blive henviste til den Underofficer eller Lieutenant, som har havt den specielle Kommando. Det er en meget uheldig Ordning saavel overfor Militæretaten som overfor Godseierne. Jeg tror, at den høøtærede Minister bør tage Sagen i sin Haand og sørøge for, at Gierne kunne faae erstattet den skete Skade. Det vil være heldigt, om de Militære kunde komme ud af den Fiktion, at 2—3,000 Mand, der gaa over større Strækninger, kunne gjøøre det uden Skade paa Hegn og Afgrøøde, og at det ikke gjøør Noget, at Kreaturer rive sig løs og ere bort i døøgnvis. Kunde de komme bort fra denne Anstuelse og indrette sig paa en anden Maade, vilde det give et heldigere Forhold ogsaa til Befolkningen. — Endelig har jeg endnu en Henstilling til den høøtærede Minister vedrørende Marineministeriets Budget, men den mest civile Afdeling af samme, det meteorologiske Institut. Det glæøder mig at se Bevillingen udvidet, ogsaa med Hensyn til Udgivelsen af synoptiske Kort. Det glæøder mig ogsaa at se, at Institutet vil udvide sin daglige Veirtjeneste, idet det ønskes ansat en Mand med større Ansvar end den hidtil ansatte. Mange mene vel, at denne Veirtjeneste er af tvivlsom Nytte, ja Mange sige endog, at naar det meteorologiske Institut har spaaet eet Slags Veir, faae vi det modfatte; men det er en stor Feilstagelse. Naar man nærmere beskæøftiger sig med den Slags Ting, vil man se, at i det Hele taget ere disse Forudsigelser ret heldige og gjøøre ikke ringe Nytte, og af Folk paa Landet følges de med megen Opmærksomhed; at de gjøøre virkelig Nytte, det kan jeg sige bestemt og anføre bestemte Exempler paa. For to Aar siden begjæøredede Ministeren og fik Bevilling til Udvidelse af Veirtjenesten saaledes, at